

Čís. 13838.

Výživné, присouzené rozloučené manželce jako odškodné podle § 1266 obč. zák., lze snížit, zmenšily-li se podstatně příjmy a jmění manžela ve srovnání s dobou, kdy bylo stanoveno prvé výživné.

(Rozh. ze dne 12. října 1934, Rv I 1021/33.)

Rozsudkem ze dne 27. února 1926 byl nynější žalobce uznán povinným, by platil své rozloučené manželce, nynější žalované, na výživné měsíčně 500 Kč. Při výměře výživného byl vzat za základ žalobcův měsíční příjem 1.500 Kč a bylo přihlédnuto i k tomu, že žalobce jest spoluvlastníkem domku a že má na hotovosti 30.000 Kč. Žalobou, o níž tu jde, domáhal se žalobce na žalované snížení výživného na 100 Kč měsíčně, ježto již není spolumajitelem domku, aniž má hotovost, nýbrž jen mzdu ročně 9.712 Kč. Žalobě o snížení výživného bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Nelze souhlasiti s názorem dovolatelky, že výživné nevinné manželce rozsudkem již přiznané jest co do výše nezměnitelné a že jím stanoveno bylo odškodné jednou pro vždy. I když jde ve smyslu § 1266 obč. zák. o zadostiučinění, jehož se má nevinné manželce dostati, jest zadostiučinění to v podstatě náhradou ztraceného nároku vyživovacího, jehož výše se může řídit jen podle jmění zavázaného manžela (§ 91 obč. zák.). Změnily-li se podstatně mužovy poměry, dostávala by manželka i za trvání manželství, jak správně dovozuje v dovolací odpovědi žalobce, na výživném méně, a jest proto i její újma, kterou za změněných poměrů trpí, menší. Každý výrok, jímž se pro budoucnost přiznává výživné, platí jen rebus sic stantibus a může býti změněn, je-li návrh na změnu oprávněn. Nepochybily proto nižší soudy, snížily-li přiměřeně výživné žalované původně přiznané, dospěvše ke zjištění, že se jmění a příjmy žalobcovy v srovnání s dobou, kdy prvé výživné bylo stanoveno, podstatně snížily.

Čís. 13839.

Zákaz zcizení podle § 364 c) druhá věta obč. zák. mající účinek věcný a působící i proti třetí osobě, není dotčen předpisy konkursního řádu. Bez souhlasu oprávněné osoby nelze povolití soudní prodej ani podle §§ 121, 122 konk. ř.

(Rozh. ze dne 12. října 1934, R II 419/34.)

K návrhu správce konkursní podstaty povolil soud prvé stoličce soudní prodej nemovitostí úpadcových, na nichž vázl zákaz zcizení ve prospěch Cyrila K-a, otce úpadcova. Rekursní soud vyhověl rekursu Cyrila K-a a zamítl návrh na soudní prodej nemovitostí. Důvody: Pro rekurenta jest na nemovitostech, jichž soudní prodej